

BISERIC'A si SCÓL'A.

Fóia bisericésca, scolastica, literara si economica.

Iese odata in septemana: DUMINECA.

Pretulu abonamentului:

Pentru Austro-Ungari'a pe anu . . . 5 fl.—cr.
 „ „ „ „ jum. anu 2 „ 50 „
 Pentru Romani'a si strainetate pe an 14 franci
 „ „ „ „ „ j. a. 7 franci

Pretulu insertiunilor:

Pentru publicatiunile de trei ori ce contienn
 cam 150 cuvinte 3 fl., pana la 200 cuvinte
 4 fl. si mai sus 5 fl. v. a.

Correspondintiele sè se adreseze la Redac-
 tiunea dela

„BISERIC'A si SCÓL'A“

Èr banii de prenumeratiune la

TIPOGRAFIA DIECESANA in ARAD.

Nr. 940.

IOANU

*din indurarea lui Dumnedieu episcopu diecesanu alu Ara-
 dului, Oradii-mari, Ienopolei, Halmagiului, precum si alu par-
 tioru adnesate din Banatulu-Temisianu.*

*Iubitului cleru si poporu din dieces'a Aradului:
 Daru si indurare dela Dumnedieu Tatalu si Dom-
 nulu nostru Isusu Christosu.*

„Christos s'a sculat din morti fa-
 cendu-se incepetura celoru ador-
 miti.“ Cor. 15, 20.

Dintre tóte evenimentele sèu intemplamintele
 din viéti'a Domnului si Mantuitoriului nostru Isus
 Christos, nici unulu, nu e atât de mare si mi-
 nunatu ca invierea sa cea de a 3-a dî din morti,
 pre care o serbàm adî, iubitiloru mei fii sufle-
 testi!

Acest'a este celu mai mare evenimentu, cea
 mai mare minune, dar totodata si cea mai puter-
 nica dovada cà Isus Christos n'a fost numai om
 ci si Dumnedieu adeverat, si cà si invetiaturile
 sale n'au fost omenesci ci dumnedieesci, de aceea
 — precum dîseiu, — invierea Domnului este celu
 mai mare dintre tóte evenimentele, minunea cea
 mai mare din tóte minunile, si tot pentru aceea
 si aceste serbatori cari in tot anulu ni amintescu
 si ni infacisiéza acea minune mare, suntu cele
 mai mari serbatori ale nóstre, si s. m. biserica
 cu dreptu cuventu numeste diu'a de adî „serba-
 tórea serbatoriloru, èr s. scriptura: diu'a pre care
 a facu'to Domnul se ne bucuramu si se ne vese-
 limu intrens'a:“

Este mare cu adeveratu si intemplamentulu
 nascerii, si prin urmare mari sunt si serbatorile
 nascerii Domnului, càci de nu ar fi venit Dom-
 nul pre pamentu, n'ar fi morit si n'ar fi inviat
 din morti, dar apoi, tóta acea marire o primesce
 nascerea dela evenimentulu invierii, càci daca n'ar
 fi inviat Domnul din morti cu marire cá unu Dum-

nedieu, si daca n'ar fi calcat cu mórtea pre morte,
 daruindu viéti'a si celoru din mormenturi, cine ar
 fi crediutu in Dumnedieirea Lui? cine ar fi cre-
 diut ca invetiaturile sunt dumnedieesci? atunci
 precum dîce s. Apostol Pavel catra Corinteni I.
 15—17, daca n'ar fi inviat Christos, tóta credin-
 ti'a nóstra ar fi zadarnica, ar fi nimica, si viéti'a
 nóstra fara de nici o sperantia (nadejde.)

Precum vedeti dar iubitiloru, invierea Dom-
 nului este evenimentul cel mai mare carele dà
 adevera'i'a insemnate tuturor celorlalte eveni-
 mente, invierea Domnului este izvorul tuturor
 daruriloru, si bunetatiiloru dumnedieesci, ea este
 fundamentul credintiei si alu sperantiei (nadejdi)
 nóstre, si al binelui si fericirii omenesci aici si
 dincolo de mormentu.

Precumca Domnul nostru Isus Christos in
 adever a inviat din morti, ni o spune simbolul
 credintiei nóstre, cand dîcem: „Cred in Isus
 Christos Fiul lui Dumnedieu carele s'a restig-
 nit, si s'a ingropat, si a inviat a 3-a dî dupa
 scripturi.“ Ni o spune ingerul lui Dumnedieu
 carele precum la nascerea Domnului a dîsu pas-
 toriloru din jurul Vifleemului: „éta vestescu vóua
 bucurie mare, cà s'a nascut vóua adî mantuitoriul
 Christos Domnul;“ deaseminea si cand a inviat
 Isus din morti, tot ingerul dîse muieriloru cari
 mersera de diminéti'a cu mirezme la mormentu:
 „ce cautati pre celu viu cu cei morti, a inviat,
 nu este aici, éta si locul unde a zacut Domnul.“

Invierea Domnului ni o adevereaza si sant'a
 scriptura intr'o multime de locuri; ni o spunu si
 Apostolii Domnului èr mai ales Toma, carele la
 8 dîle dupa inviere a pipait manile si cost'a
 Lui, si a vezutu loculu si ranele cuielor: si
 a vediut locul cuielor si ranele; ni o spun mu-
 ierile cari au mersu de diminéti'a la mormentu
 cu mirezme, ni o spune cutremurulu ce s'a facutu
 in jurulu mormentului; ba ce e mai multu, in-
 vierea Domnului ni o spun si insii dujmanii Lui.

Sciut este că după ce s'a restignitu Domnul nostru Isus Christos si s'a îngropat, dușmanii lui, carturarii si fariseii aducendu-si aminte că Isus a dîs încă fiindu viu că va învia a 3-a dî din morți, mersera la Pilat rugandul, se poruncésca a se pecetlui mormentu si a se pazi cu strejari, că nu cumva viind invetiaceii lui se-lu fure, si se dîca că a înviat; deci Pilat a poruncit a se pecetlui mormentu si a se strejui prin ostasi. Astfeliu acei dușmani ai Domnului devenira cea mai puternica dovada că Isus a fost pus în grôpa, că grop'a s'a pecetluit si s'a strajuit de ostasi, si cumca pre langa tôte pecetile si strajile, după 3 dîle Isus nu mai eră în grôpa, ci în locul lui se află ingerulu Domnului, carele dîse muierilor: „*ce cautati pre cel viu cu cei morți nu este aici, ci a înviat din morți.*“ O furatura nu se pôte presupune căci strajarii cari erau pusi chiar se impedece asia ceva, n'ar fi lasat sê se fure: asia dar trebue sa fie adeverat aceea ce ni spune sant'a scriptura, că Isus a înviat din morți cu marire că unu Dumnedieu.

Vediendu dușmanii Domnului acést'a, nu li-a remas decât se corumpa, si se mituiésca pre strajari cu bani, că se dîca cumca dormindu ei l'ar fi furat invetiaceii Lui; dar cine nu vede aici cea mai mare contradicere, cel mai mare neadever. Daca strajarii au dormit, precum dîcu dușmanii, atunci cum au putut vedea cele ce s'au intemplat? căci omul cand dîrme nu pôte vedea cele ce se intempla în jurul lui; daca inse strajarii n'au dormit, si ei au vediut candu au furat invetiaceii mortul; atunci cum a putut lasă se se fure, fiind ei pusi chiar că se impedece furtul?

Din acestea pucine invederéza prea deajunsu contradîcerile si neadeverurile în care au cadiut contrarii invierii, si cum ei chiar prin acelesi contradîceri intarescu invierea Domnului, pre care noi crestinii o credem cu tóta linistea si securitatea, marturisindu ca Domnul nostru Isus Christos, a înviat cu adeverat din morți, facendu-se incepatura celor adormiti, sêu cu alte cuvinte: că invierea lui este cea mai puternica garantia (chizasie) si a invierii nôstre după mîrte

Precumca invierea Domnului e garanti'a invierii nôstre, dovada insusi cuvintele Domnului „*Eu sum invierea si viét'i'a, cel ce crede în mine, de va si mori viu va fi,*“ si éراسi „*adever dîcu vîua că va veni ceasul în care toti căti sunt în mormentu vor audi glasul Fiului lui Dumnedieu, si cari vor audi vor învia, si vor trece cei ce au facut bine intru invierea vietii, ér cei ce au facut rele — intru a judecatii.*“

Dar afara de acestea si Apostolul dîce: „*fiecarui om e dat odata a mori,*“ El nu ni spune ceva nou, căci acést'a o crede si o vede tot

omulu, ér noi credem ca desí la mîrtea nôstra sufletul se desparte de trup, si rentôrna la Dumnedieu, că se dee sêma de faptele sale, ér trupul se întôrce în pamentu de unde s'a luat; totusi acést'a despartire nu va fi vecinica, ci va veni vremea cand sufletul éراسi se va insoci cu trupul de mai nainte, si va renvia precum a renviat Isus Christos incepatoriul invierii nôstre, si precum ni spune si credint'i'a nôstra cand dîcem: asteptu invierea mortilor si viét'i'a de veci ce va se fie, amin.

Acestu adevér ni-lu mai spune si mintea nôstra, aratandu-ne că în natura nimica nu pere de tot, ci tôte sunt supuse numai unei prefaceri, astfeliu sôrele carele apune sêr'a, în diminét'i'a urmatóre resare în aceeași stralucire; lun'a care cresce si scade, după timpu éراسi apare în deplin'a ei lumina. În tot anul se preschimba iêrn'a cu primavêr'a care redestépta tóta vegetati'a din amortire la viatia nîua, serbandu astfeliu în tot anul si mam'a natura reinvierea sa. Ôre tôte acestea si altele aseminea pre cari le ved ochii nostrii, se nu ne convinga că nici mîrtea nôstra nu este, si nu pôte fi decât o prefacere, o cale spre renascere si renviere vecinica? Precum se desvîlta din grâuntul de grâu semanat în pamentu unu frumos fir de iêrba care produce acelasi grâu într'o forma renoita; tot astfeliu vom renvia si noi odata din mormentu într'o forma renoita.

Ce invetiaturi mari si frumôse ni dau tôte acestea, iubitorilor! si cum ni spun ele ca „*Christos s'au sculat din morți facendu-se incepatura celor adormiti,*“ sêu cu alte cuvinte: că viati'a nôstra nu se curma la marginea mormentu, ci ea se continua si după mîrte, adeca: ca si după acést'a viatia scurta si trecatóre, după acést'a viatia cu griji si necasuri, mai este si alta viatia lunga si vecinica, buna si fericita; cum ni spun ele ca mîrtea nu este perirea nôstra, ci numai stramutarea nôstra din cele trecatóre la cele netrecatóre, din cele rele la cele bune; cum ni spunu ele că viati'a nôstra pamentésca e numai o calatori'a pe care o facem pentru a ajunge éراسi acolo de unde am venit, imbuneóra precum esu rîiurile din marile lor, si după ce curgu ôre care timpu prin alte locuri, se întôrce fiecarele éراسi la marea din care a iesit; si în fine, cum ni spun tôte acestea că la rentôrccerea nôstra în viati'a cealalta éراسi ne vom vedea cu iubitorii nostrii; socii cu sociile lor, parintii cu fiii lor, fratii cu fratii lor, si prietenii cu prietenii lor, si cum vom petrece acolo împreuna, intru bucuria vecinica.

Inse se nu ne amagim, de aseminea bucurii si fericiri vor avea parte numai ômenii cei buni si placuti lui Dumnedieu cari duc viatia buna,

morala, si religiósă, placuta lui Dumnedieu si ómenilor, adeca: numai cei ce umbla in legea Domnului; éra cei pecatosi, cei calcatori de lege nu vor avea parte decât de osend'a cea vecinica.

Ómenii cei buni si placuti lui Dumnedieu chiar si in lumea acést'a se ved mai bine, mai miluiti si mai binecuvantati de Dumnedieu, cei pecatosi si aici in lumea acést'a sunt osenditi de Dumnedieu si de ceialalti ómeni.

Se ved cu adeverat unii si dintre cei pecatosi in stare mai buna, ba si in diregatorii, dar acést'a este numai o abatere de regula pentru scurtu timp, si o cercare pentru ei, de a se indreptá. Daca se indrépta, atunci e bine si de ei si de famili'a lor, ér daca nu se indrépta, atunci e cu atât mai reu si de ei si de famili'a lor càci urmarea este ruin'a totala. Vin cu adeverat uneori si preste ómenii cei buni cercari grele, si dau inapoi pe un timp óre-carele, dar apoi avendu ajutoriulu lui Dumnedieu langa ei, se ridica éra si la cea mai frumósă stare, ei si familiile lor din neam in neam.

Deci voi luati acestea la inim'a vóstra iubitoru, si mai nainte de tóte intaritive in credintia in Dumnedieu si in unul nascut Fíiul seu Domnul nostru Isus Christos, apoi tienendu tare la legea Domnului, feritive de tot cea ce ar stá in contrarietate cu aceea. Nu perdeti din vedere vorb'a betrana dar prea adeverata, cumca in lume nu e nici o fapta fara plata, adeca: cà nici o fapta nu remane neresplatita, anume: fapt'a buna se resplateste cu bine, éra cea rea — cu reu. Cercetati in regula s. biserica mai alesu Dumineca si serbatória, si fiti cu luare aminte la slujb'a dumnedieésca ca se ve insufletiti de evlavie, dar si ca se luati invetiaturi bune si folositorie. Nu lacomiti la cas'a, nici la averea séu bunul altui'a, nu la cinstea nici la fericirea altui'a, ci din contra feritive de tot ceea ce vatemala sufletulu, si ve ajutati unii pre altii, faceti bine unii altor'a, vietuiti cá si cum a-ti avea in tot ceasul a dá séma lui Dumnedieu despre faptele vóstre.

Aveti buna intielegere intre voi, in casele si familiile vóstre, càci acolo e darul lui Dumnedieu, unde e si buna intielegere, aveti buna intielegere si in trebile vóstre comune, ale biserice, scólei si ale comune, càci numai asia le veti putea inaintá in folosul vostru. Straduiti-ve la lucrul vostru, fiecare dupa chiamarea sa. Ingrigiti de bun'a crestere a filoru vostrii in scóla si invetiatura, dar mai ales in religiositate si moralitate, cari sunt fundamentul norocirii si al fericirii omului; in lucrarile vóstre faceti numai cele ce vi spune sufletulu cà sunt bune si folositoare, placute lui Dumnedieu si ómenilor, cà asia si in viati'a ast'a si in cea de dincolo se ve faceti

vrednici de darurile si bunatatile lui Dumnedieu, si mai ales de invierea vietii cei vecinice.

Dupa cari poftindu-ve tuturor din suflet cá aceste ss. serbatori mari a-le invierii Domnului se le petreceti intru bucuria si multiamire, si se le ajungeti la mai multi ani viitori tot cu mai multa bucuria, si impartasindu-ve binecuvantarea nóstra archierésca — am remas.

Arad, la serbatorile Invierii Domnului din anul 1884.

Al Vostru tuturor

de tot binele voitoriu:

Ioanu Metianu, m p.

Episcopulu Aradului.

Christosu a înviétu!

Este serbatóre. Lumin'a a réportatu invingere asupra intunerecului!

1884 ani s'au ingropatu cu ocasiúnea serbatoarei de astadí in noianulu timpuriloru — de cându o nópte négra, o nópte infricosiata: nóptea de mórte a pecatului si urgiei intinsese aripele sale preste Ierusalimulu nemultiamitoriu, — preste pamentulu întregu.

Totu universulu gelea; muntii si s ancile s'au despicatu, pamentul se miscase în temeliile sale — cà-ci, Dlu si poruncitoriulu seu jacea in bratiile mormentului gerosu, unde l'a aruncatu ticalosi'a si faradelegile genului omenescu.

Dar nóptea trebuie se dispara, candu sórele resare, candu si-aradica de sub coline fruntea s'a pomósă, revarsandu daru si vietia in jurul seu!

A disparutu nóptea — fara urme; s'a stersu pecatulu; inimicii lui Ddieu — acesti sateliti simbrati ai intunecimei — tremura in nepotinti'a si piticitatea lor, ca frundi'a plopului. cà-ci sórele dreptatii a resaritu, si radiele marirei lui au alungatu urgi'a infricosiata a faradelegiloru, cà-ci; „Christosu a înviétu adă din mórte, cu mórte pre mórte calcandu si celoru din morminte vietia daruindule“.

Acestu imnu de invingere, acést'a cantare plina de bucuria se aude astadí sunandu de pe buzele aloru milióne de ómeni — din o margine a lúmei pana la ceialalta, — cà-ci astadí serbéza spiritulu omenescu renascerea sa; astadí s'a intemeiatu societatea moderna, si edificiulu ei imposantu este aradicatu pe fundamentulu pazei, iubirei si dreptatii.

„Christosu — invetiatoriulu lúmei — a înviétu“ si cu invetiatur'a sa a vindecatu ranele sufletulu, a intinsu si impartitu sperantia si consolare celoru mahiniti si goniti de sórte.

Multu timp trecu, prin multe faze si calamitati se strecura credintia crestinismului, multu se schimbara ómenii si generatiunele — dar adeverulu cumca: „Christosu a inviatu“ este si astadí atât de eclatantu, este si acum atât de próspetu, încátu decumva anim'a omenésca nu ar face marturisire despre elu — petrile aru vorbi, pamentul si universulu întregu ar spune, ar strigá puternicu, cumca: „Christosu a înviétu“.

Déca omenimea — candu portá jugulu amaru a-lu suferintiei si pecatului, candu erá de totu nefericita nepotandu castigá balsamu pe ran'a animei sale — la audiulu glasului de angeru care vestise:

„Marire intru cei de susu lui Ddieu, si pace pe pamentu între omeni bnavoire” — a tresaltatu de bucuria, a lucitu in sinu-i radi'a sperantiei de mantuire, — astadi acésta omenime, candu angerulu lui Ddieu se cobóra din ceriuri si rostogolesce pét'r'a de pe usia mormentului in care a jacutu mortu Dlu — si canta cu glasu de invingere: „Christosu a inviétu” — tre-buie se cada in genunchi si se verse lacrimi de bucuria — că-ci in diu'a de adî este si fû liberata de sub domni'a diavolului.

S'a deschisu mormentulu, si cu invierea lui Christosu lumea primi si schimbă o noua colóre.

Actu este, actu împlinitu inaintea lumei întregi, cumea: „Christosu a inviétu” si serbatóri'a invierii lui luesce, ca unu meteoru, — se aradica ca o columna de focu santu din sirulu celor'alelte dîle.

Se pare, că insasi natur'a simtiesce însemnetatea sublima a dîlei acesteia; — ea a desbracatu paliulu rece alu somnului de iérna, si s'a infrumsetiatu cu crinis'ori si viorele s'a îmbracatu in mantéu'a verde a bucuriei si veseliei; paserile inca canta adî mai cu farmecu; aerulu vibréza mai placutu, — iar relulu murmura mai cu dulce — si tôte prémarescu, tôte vorbescu, cumea: „Christosu a inviétu”.

Acui sinu nu tresalta de bucuria; cine nu se simtiesce adî mai fericitu, că de alta data?

Astadi batreni, barbati si tineri, copii si copilite aa uitata salutarile usului comunu si se intimpina unii pre altii cu maretuila adeveru: „Christosu a inviétu”.

Priviti copilasii vostri — pare că-su cuprinsi de o inspiratiune divina; cum 'su de volosi, ce fericire ceréscă reoglinda faci'a loru inocinta, — si voi ce simtiti, cându auditî de pe gurii a luru frageda sunetulu cu dulcétia: „Christosu a inviétu” ?!

Esplicati bucuri'a, descriati fericirea. esplicati esaltarea straodinara a animei omenesci — esplicati le filosofloru necredintiosi, de unde provinu acestea — decumva nu ceriulu, déca nu D'le Ddieulu poteriloru le revérse si sedesce in sinulu omenimei si naturei spre aducerea aminte a invierii fiului seu adeveratu?

Cantari de bucuria si imnuri de invingere se audu astadi sunandu pretotindene in bisericile lumei crestine!

Sufletulu nostru se scalda in radiele ideiloru, cari tiindu la viétii'a de veci!

Idéa imposanta a rescumperarei s'a realizatu astadi, că-ci: „Christosu a inviétu”, radiele mar'ei lui au luminata, si nóptea négra a pecatului a trebuitu se dispara de pe orizontulu vietii spirituale a ge alu omenescu.

Blandéti'a lui transformă selbaticimea animei in nobléti'a si generositate; schimbă caracterulu de coloru tiranu societatii omenesci si a direa spiritulu universalu pe calea moralulu.

Astadi s'au frantu catusile si jugulu pecatului; astadi s'a spintecatu velulu negru a nesciintiei; astadi s'a îmbracatu sufletulu omului — si s'a infrumsetiatu cu ornamentulu sacru alu gratiei divine.

Invierea lui Christosu a restituitu pacea si liniscea pe pamentu; invierea lui Christosu a recastigatu animei coron'a de petri scumpe a fericire, ce o pierduse in urm'a pecatului.

Din diu'a, candu lumin'a invinse intunereculu si viétii'a reportă invingere asupra mortii, interesele straine ale sinului omenescu — petrunse de radiele si caldur'a iubirei ceresci, s'au disolvatu si locul

loru lu-ocupa dreptatea si apretierea dignitatii sufletului.

Nu cunoscea nimene scopulu si chiamare sa inaintea de Christosu, nu cunoscea adeverulu, nu sciă pretiul moralulu, — dar dupace se deschise mormentulu si Dlu s'a scotatu plinu de marire, geniulu divinitatii sale strabatū spiritulu, invetiandu si latādu cunoscerea si pretiunea acestor'a.

Geniulu divinitatii sale vibréza si astadi in anim'a omenéscă, o ajuta in lupt'a vietii, o consoleza in nefericirea sortii!

Christosu este invetiatoriulu, care a efeptuitu desvoltarea spre progresu si cultur'a spiritulu; ideile si principiile lui nu voru peri in veci — ele cu insufletitu si subjugatu lumea sub egemoni'a iubirei.

Ezapati astadi de adeverulu dîlei, se nu încetāmu a înaltia la tronulu omnipotintiei sale rugatiune, spre a cere ajutoriu in lupte, ce are s. nōsra maica biserica a-le intreprinde facia de dusmari sei, — spre a cere binecuvéntarea lui preste poporu a dreptcredintiosu, ca se-si pastredie si onoreze religiunea, — acestu elenodiu ereditu dela strabunii sei — neclatitu si nemaculatu.

Si bucurandu-ne de serbatórea sublima a invierii de astadi, farmeculu ei se incaldiéscă anim'a tuturor'a, cari lupta pe terenulu educatiunei poporulu nostru dreptu incredintia, ca toti se nisuiéscă spre aceea, cumea cultur'a adeverata, acarei fundametu este: „credinti'a” si „moralulu” lui Christos, se aiba din diua in diua dimensiuni totu mai mari in sinulu acestui poporu, — că ci numai pe acésta cale va ajunge a-si eluptă stim'a si respectulu celor'a-lalte.

Poftindu-ve serbatori fericite ve salutu cu unu „Christosu a inviétu” fiindu pre deplinu convinsu, cumea binevoitoriulu cetitoriu nu va avé alta idéa de cătu se créda ochiloru si urechiloru si se respunda: „adeveratu că a inviétu”!

Adeveratu că a inviétu!!

Conspectu generalu

asupra

Filosofiei in Teologia.

(Continuare si fine.)

Precum a eliberatu reformatiunea credinti'a personala de sub presiunea presbiterismului, asia a eliberatu ea ratiunea de sub presiunea unei invetiaturi singure mentuitóre, de-si a trebuitu multu timpu pana candu s'a aflatu adeverat'a referintia extra liber'a speculatiune si de-si a trebuitu combatute nuile conflicte puresce din aceste incidente.

Independente de teologia se desceptă speculatiunea teologica prin Cartesius, carele aflandu firmulu punctu egresivu in propri'a consciintia, precum teologia reform. in internulu inimei crestinesci, merse fara vr'o coerintia intima pe langa desvoltarea teologica. Dualismulu lui Cartesius, pantheismulu lui Spinoza, idealismulu invetiaturei monadice alui Leibnitz, formalismulu logicu a-lui Wolf n'au de locu a-finitati cu sistem'a dogmaticiei, nu mai multu empirismulu unui Bako si Locke; dar acést'a filosofia de si s'a ivitu deja opositii, spre esemply in cêrc'a lui Cartesius si Voetius, — n'a violatu dogmele celu putienu nemijlocitu, ci a lasatu, precum mai vertosu Locke, prin separare de sfere, spatiu suficientu spre colocarea unei notiuni a revelatiunei. Cu tôte aceste

sistemele filosofice au preparatu in secretu unu sboru potinte si in desvoltarea teologica; nici un'a din ele n'a remasu fara influentie si cooperari isolate asupra cugetarei teologice; ele tôte contri'aira cu incetulu spre o lamurire, care trebui se ajunga numai la maturitate, spre a deveni cu dogm'a sêu in totala referintia inimica, ori teologi'a tôte se reformeie. Din empirism si ca cataplasma din periodulu lui Cromwell cu entusiasmulu seu puritanicu, se desvôltă in secl. XVIII. *deismulu* englesu, carele acusi facu front ostilu fatia de tôte revelatiunile, si impietatea francesă (Rousseau, Voltaire, Encyclopădisti) care se fini cu completulu atheism si ura de religiune.

De candu filosofi'a prin Kant si-a facutu inceputulu spre desvoltarea ei marétia, de atunci si teologi'a a petrecutu simpatice tôte fazele acelei'a de desvoltare. Cea mai profunda influentia a esercitatu Kant asupra Dogmaticiei si Ethiceiei, mai putienu dupe partea aceea, prin care de alteam si-castigă meritulu principalu: prin statorire critica a limiteloru cunoscintiei filosofice, — decâtu prin invetiatur'a sa despre ratiune, practica, care conferi si invetiaturilor crestinesci o nouă basa, de-si in deplina restalmacire a cuprinsului seu in sensulu ethicu, si care moralei crestinesci i-au luatu stricatosulu seu caracteru en-dămonistic

Cu mai putiena influentia a fostu idealismulu lui Fichte si filosofi'a naturala a lui Schelling. Ambii: Fichte cu predilectiunea sa pentru Evangeli'a lui Ioanu, cu deosebire inse Schelling, au provediutu teologi'a cu materialu filosoficu, cu anumite invetiat-uri dogmatice, precum despre trinitate si incarnatiune. In modu deosebitu in privinti'a acést'a a esercitatu o influentia profunda filosofia lui Hegel; introducându in Teologia proceduri a constructiunei speculative si cugetarei dogmatice conferindu-i categoriile spre o procedura metodica, a provocatu ea fatia de nationalismulu netedu o teoria a crestiniismului abundanta de idei profunde; se desparti inse in două directiuni contra opuse, un'a positiv-dogmatica, care cu categorii hegeliane construédia a priori invetiatur'a bisericeiei luterane, si alt'a negativa-disolvândă, precum ea este reprezentata in Strauss si in succesorii lui materialistici.

Prin contactulu intimu alu filosofiei mai noii, mai vertosu a-lui Hegel — cu Teologi'a, se ivi érasu periculu observatu in Gnosticism: că lini'a limiterala intre cunoscinti'a filosofica si credinti'a religiôsa disparu si unu feliu de Gnosticism nou si-croî drumulu in Teologia. — Fatia de acestu periclu teologi'a de a. d. si se silescă a sepră ambele teritôrie: recomandandu Teologiei consciinti'a religiôsa ca isvorulu scrutarei sale. — Pre candu filosofi'a are a merge pe calea insemnata de ratiune; precaudu cést'a din urma scrutédia lucrurile cum suntu in sine: p.e atunci teologi'a scrutédia lucrurile, cum ele se reflectédia in consciinti'a religiôsa. Acést'a diferentia compune fundamentulu esentialu alu Dogmaticiei mai noi: separarea d'odata — érași bas'a pentru o unitate mai sublima.

Cu tôte aceste activitatea speculativa a cugetarei si-a eluptatu érași un spatiu mai mare, de cum ar permit diferinti'a de mai sus; pana candu teologi'a de multe ori respinge dela sine ori ce influentie filosofice, pe atunci se lasa ea nu arare ori a fi fecundata de acést'a (filosofia).

In bisericeia greccăsa viétia sciintiei dela Ioanu

Damaschin (730) totu mai multu a apusu. Acést'a prin epocal'a sa scriere mai sus indicat'a a reprezentatu invetiatur'a ortodoxa in 100 de capitle dupa decretalele sinôdeloru si invetiaturile vechiu bisericesci. Tractarea sa este in feliulu scolasticeiei si cu predilectiune pentru invetiaturile speculative despre Ddienu, trinitate si persôn'a lui Christosu; de insemnatu mai suntu Oecumenius (pe la 1000), Teophilact († 1107), Eutimiu Zigabenus († 1118), Nicetas Choniates († 1216), Nicolae din Methone, Cyril Lukaris si Petru Mogila, mitropolitulu din Chiev (1642) acărui opu „Marturisirea ortodoxa“ ajunse in intréga biserica la o auctoritate simbolica.

In bisericeia greccăsa, care unic'a cu dreptu cuventu se pôte numi ortodoxa, a purcesu ortodoxismulu din stagnatiunea Teologiei grecesci dela secl. VIII. Sciintiei nu-i remâne alta problema, decâtu tractarea scolastica a dogmeloru odata acceptate, si insusirea acestor'a sa se puna membrulu bisericeiei ca conditiune pentru mentuirea sa.

Scolastic'a este art'a cugetarei, care nu ca filosofi'a romana si greca experimentéza natur'a, filia morala a omului si a statului, ci singura scie cele mai supreme misterii a credintiiei, Ddierii si omenirii, unitatea si diferinti'a lor a le representă claru si precisu, — de aceea ea de multe ori s'a datu ca singur'a servitóre supusa pentru justificarea a tôte sacramentele si sanctualele bisericesci.

„Tôte suntu ale vóstre, fiti inse crestini!“

B. B. Herendescianulu
preotu ort.

Tipiculu septemanei.

Invetiatura.

Cum se usca S. Agnetiu, care se pestréza pentru cuminecatulu bolnaviloru peste anu.

Marti dupa Pasci la utrenia se imbraca preotulu in tôte ornatele de slajitu, se spéla pe mani, iea cadelniti'a si cadesce santele crucisui, incungirandu prestolulu; apoi intinde antimisulu, pune disculu pe antimisu, agnetiulu celu gatitu — pe discu, deci face inceputulu utreniei dupa obicei.

Preotulu intru acést'a vreme iea copi'a si sfa-rima agnetiulu pe discu cu tóta enceri'a si paz'a — in bucatiele mici, dupa aceea iea o caramida arsa, curata si o pune de o parte a antimisului si o óla noua cu jaru de focu intr'ens'a si o pune de partea sa cea drépta pe cornulu prestolului. Deci iea disculu celu anumitu pentru uscatulu agnetului si-lu pune cu particulele de-asupra ólei cei cu focu — pazindu-le si amestecandu-le cu suliti'a ca se nu ardia, ci asia se se usce, ca nici se se cunósca cumca pe focu aru fi uscate. Era cadu aru observă că disculu s'ar fi prea incalditu, atunci se-lu puna pe pétia cea gatita, pana se va stemperá, asia facendu de mai multe-ori pana-ce se va uscă bine.

Nota. — La casu de cumva s'ar arde, atunci la liturgi'a cea d'antâiu se scôte altu agnetiu si se usce pentru tréb'a acést'a.

Duminec'a a 2-a, carea se dăce Antipasca sêu Duminec'a St-lui Apostolu Toma.

In Duminec'a acést'a nu se canta nemicu din stichirile invierii, ci tôte ale praznicului din Pentecostariu.

D i v e r s e.

* (Din „Biserica romana“) Dela fratii nostri de peste Carpati nu ne vinu de cât sciri imbucurătorie in privința bisericeii. Episcopii romani se intrecu in fapte caritabile si placute lui Dumnezeu. Astfelu episcopulu Metianu din Aradu a luat initiativ'a se construésca unu edificiu pentru seminariulu episcopiei. Cunoșcemu de multu zelulu si activitatea, ce acestu distinsu prelatu desvôlta inca de cându a luat in mana cârj'a episcopala spre a face sa propasiésca biseric'a si scôl'a din eparchi'a sa. Episcopulu Popasu din Caransebesiu s'a pus in capulu fruntasiloru romani cari au intervenitu pre langa guvernulu ungurescu de a le da voie si Romaniloru se infiintieze unu liceu romanescu. Mitropolitulu Vancea din Blaju de multu intretienea cu cheltuiéla sa 200 de studenti sermani, cari urmau la scôlele romane din Blaju. Acum inse a radica totu cu cheltuiéla sa propria unu edificiu maretiu pentru adapostirea studentiloru fara medilóce. Episcopulu Pavelu din Oradia-mare a daruit mai deunedi peste 10,000 galbeni pentru intretinerea liceulu romanescu din Beiusiu. Iata fapte adeverate evangelice si conforme cu preceptele, sublime ale Mantuitorulu. Noi fericimu pre fratii nostri de peste Carpati, si i felicitamu pentru că au norocirea, ca pe scaunele episcopale se se afe nisce prelati asia de distinsi si impodobiti cu inalte virtuti pastorale.

* Siedintia publica. Societatea de lectura a tinerimei dela institutul pedagogico-teologicu greco-orientalu romanescu din Aradu, va tiené Siedintia Publica in 15 Aprilu (27 Apr.) a. c., séra la 7 óre in sala cea mare a institutulu.

* Concertu se va dá din partea Chorulu vocalu alu plugariloru din *Belintiu* la 9/20 Aprilu 1884 adou'a di de pasci in sal'a scôlei gr. or. Program'a: 1. W. Humpel: „*Di'u'a triumfala*.“ 2. N. P. „*Cu doru*“ 3. Adamu: „*Junimea Parisiana*.“ 4. I. Grozescu: „*Floria lui Petacu*“, poesie umoristica, declm. de D. Hatiegu. 5. G. Wenthura: „*Hor'a Sinai*.“ 6. G. Bratianu: „*Domnu Tudoru*“, solo de P. Caprariu. 7. „*In Maiu*“ cu soprano de Dle E. Vuia, L. Caprariu, ecónoma M. Hatiegu si mai multe fetitiei. 8. L. Siepetianu: „*Iléna*“, choru micstu. 9. „*Marsulu armatei romane*.“ Tóte piesele se voru esecută de chorulu vocalu sub dirigintia Dlui Ioane Stoicanescu plugariu din Silha. Dupa representatiune va urma dantiu in localit. dlui jude D. Carabasiu, vis-a-vis de scôla.

Convocare.

In sensulu §-lui din statute avemu onóre a convocá adunarea generala ordinaria a asociatiunei nationale aradane pentru cultur'a poporulu romanu, in Aradu, pe luni 16/28 Aprilie a. c. la 9 óre dimineti'a in sala'a institutulu pedagogico-teologicu.

Aradu in 3/15 Aprilie 1884, din siedintia Directiunei „Asociatiunei nationale aradane pentru cultur'a poporulu romanu“.

Romulu Ciorogariu m. p.
notariu

Iosifu Goldisiu m. p.
dir. primariu.

Conchiamare.

Adunarea generala a Reuniunei invetiatoriloru romani gr. or. din Dieces'a Aradului, prin acést'a se conchiam pe Joi dupa ss. Pasci [12/24 Aprile, a. c.] in Aradu, cu incepere la 10 óre dimineti'a, in sal'a

institutulu pedagogico-teologicu, la care, cu onóre sunt invitati toti invetiatorii din diecesa. — Pentru acést'a adunare am statoritu urmatóri'a:

Programa.

1. Deschiderea.
2. Repórtele.
3. Alegerea comisiuniloru de revisiune.
4. Disertatiuni si alte cestiuni pedagogice didactice.
5. Alegerea oficiiloru Reuniunei pe noulu periodu de 3 ani.
6. Propuneri si motiuni diverse.

Aradu, ^{25. Martiu}
6. Aprilie 1884.

Demetriu Romanu m. p.
secretariu.

Ioanu Tuducescu m. p.
secretariu.

Convocare.

Membrii comitetulu pentru eternisarea memoriei lui *Dr. Lazaru Petroviciu*, prin acést'a suntu chiamati a se presentá pe diu'a de 13/25 Aprilu la 9 óre n. m. in Aradu in sal'a institutulu diecesanu.

Ne membri, cari se intereséza de cauza, — cu bucuria vor fi primiti. Aradu, la 5 Aprilu 1884 st. v.

Ioanu Vidu m. p. presidinte.

Publicare.

Pe bas'a sentintii aprobate de Ven. Consistoriu diecesanu din Caransebesiu, sa publica conform §. 424 din reg. proceduri jud. in cause matrimoniale, precum: casatori'a actorei *Stana Ioaniciu* nasc. *Grosavescu* din Teregova incheiata la 2 Febr 1864 cu sociulu ei *Petru Ioaniciu* din Armenisiu, din motivulu parasilii actorei cu necredintia, este desfiintata.

Deci cine scie positi'a, esistinti'a si ubicatiunea pribegitului, se arate pana in 45 de zile acestui foru biser. căci dupa aceea sentinti'a intra in valóre de dreptu, si actorei i este concesu a pasí la alta casatoria mai fericita.

Caransebesiu in 24 Mart. 1884.

Andreeviciu, m. p.
protopresh. presied. alu Sc. prot.

Publicatiune.

Pe bas'a sentintiei aprobate de Ven. Consist. din Caransebesiu se publica conform §. 124 din reg. proceduri jud. in cause matrim. precum-cá: *Moise Vrajitoriu* din Caransebesiu ca actoru este totalminte despartitu de toti'a lui pribegita de 12 ani *Elena* nascuta *Dregodan* din Sibiu. Deci in intielesulu §. 123 este ori si cine indreptatitu a aratá forulu acestui'a bis. esistinti'a si ubicatiunea partii absente pana in 45 de zile, căci dupa espirarea acestui terminu, sentinti'a va intra in putere de dreptu.

Caransebesiu in 21 Martie 1884.

Andreeviciu, m. p.
presied. alu Scaunulu protopresh.

Concursu.

Pentru ocuparea postulu de invetiatoriu la scôl'a comunala gr. or. din *Bersasca*, se escrie concursu pana la 15 Maiu 1884 st. n.

1. Emolumintele impreunate cu acestu postu suntu urmatórele: a) 300 fl. v. a. salariulu anualu,

b) 4 orgii de lemne de arsu si c) Cuartiru coresponditoriu cu gradina de legumi.

II. Concurrentii au se documenteze 1, etatea si religiunea, 2, absolvarea preparandiei, 3, calificatiunea de invetiatoriu 4, calificatiunea limbei magiare si 5, activitatea postului de servitiu de pana acuma.

Doritorii de a ocupa acestu postu, au de a-si substerne petitiunea instruate conform legiloru din vigóre si provideute cu timbrulu necesariu pe calea reprezentatiuni administrative comitatense (comitats-Verwaltungs-Auschuß) Crasso Severinu din Lugosiu. Inaltului ministeriu reg. ung. de cultu si instructiune — mai amenatu pana la terminulu susmentionatu.

Petitiunile amenate nu se voru primi. — In fine se face si acea observatiune, că denumitulu invetiatoriu, pe langa propunerea invetiamentului scolariu totodata se indatoréza, a implini cu strictétia si servitiulu de cantoru la S. Biserica si iumorméntári.

Bersaska in 5 Aprilie (24 Martiu 1884).

Curatoriulu scolariu.

In urmare publicarei concursului dto. 1 Martie a. c. al doile recurent neprezentanduse in biserica de asi areta desteritatea sa sciintifica: pentru ocuparea acestui postu de parochu rom. vacante din opidulu *Biserica-alba*, „Comitatulu“ Temesiu, diecesa Caransebesiului, Protopresbiteratulu Bisericeii-albe: se escrie de nou concursu cu terminu de siase septemani, adeca *pana 6/18 Maiu a. c.* in care diua va fi si alegerea.

Venitele stolari sunt:

a) Stola usuata pentru functiunile seversite la credinciosii nostri 100 fl. v. r. b) Pertru birulu parochialu 263 fl. 69 cr. v. a. c) Remuneratiuni pentru functiunile finite la scólele: gimnasiale, normale si spitalulu din locu ces. reg. variabil circa 100 fl. si d) in fine Sessiunea parochiala carea consta din 34. jugere de pamentu aratoriu.

Doritorii de a ocupa acestu postu de parochu rom. carele este de clasa a II-a se aiba o calificatiune de atare parochia si suntu avisati de asi substerne recursele lor bine instruate prescrijeloru stat. org. bis. si a regulamentului pentru parochii la adresa Comitetului parochialu, Pré On. Domnu Iosif Popoviciu protopresbiteru tractualu in Jam, celu multu pana cu finea Aprilie a. c. st. v. ca-ci cele mai tardie nu se voru considerá.

In fine recurentii sunt poftiti in vre-o Dumineca seu vre-o serbatóre a se presenta in s. biserica pentru de asi areta desteritatea lor in cantu si oratoria.

Biserica-alba 25 Martiu 1884 v.

Comitetulu parochialu rom.

In contielegere cu Pré On. D. Iosif Popoviciu m. p. protop.

Conformu ordinatiunei Venerabilului Consistoriu diecesanu alu Caransebesiului din 2 Martie a. c. Nr. 95 B. se escrie concursu pentru indeplinirea postului de parochu in parochia *Binisiu*, protopresbiteratulu Oravitiei, devenitu vacantu in urm'a resignatiunei neputinciosului preotu Vichentie Andreescu cu terminu de concurare pana inclusive *3/15 Maiu a. c.*

Emolumintele impreunate cu acestu postu sunt:

a) O sessiune completa pamentu aratoriu, 3/4 jugeru platia parochialu intravelanu.

b) Birulu parochialu si stol'a usuata dela 184 case.

Alesulu este deobligatu si indatoratu a da jumatate din venitele aratate preotului resignatu Vichentie Andreescu pana cand acest'a va fi in viétia.

Doritorii de a concurá la acestu postu au asi tremite suplicele de concursu instruate conformu statutului organieu si regulamentului pentru parochii si adresate comitetului parochialu, Pré On. Domnu Protopresbiteru Andreiu Ghidiu pana la terminulu susu indicatu.

Binisiu in 25 Martiu 1884.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu mine: Andreiu Ghidiu, m. p. protopopu.

Pentru ocuparea postului de invetiatoriu in comun'a *Surdaculu-mare*, Protopresbiteratulu Oravitiei diecesa gr. or. a Caransebesiului se escrie concursu cu terminulu de concurare pana inclusive *31 Maiu a. c.*

Emolumintele impreunate cu acestu postu sunt:

a) Salariulu in bani gata 222 fl. 50 cr. din care este a se încaldi si scóla; cuartiru naturalu.

b) 30 masuri grâu si 30 masuri cucuruzu.

Doritorii de a ocupa acestu postu poftiti ca suplicele de concursu instruate conformu prescrijeloru statutului org. si adresate comitetului parochialu se le trimita Pré On. Dnu Protopresbiteru Andreiu Ghidiu in Oravitia pana la terminulu susaratatu.

Surdaculu-mare in 20 Martie 1884.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu mine: Andreiu Ghidiu m. p. protopopu.

NB. Comun'a va fi indatorata conformu hotarijelu Venerabilului Consistoriu diecesanu a solvi banii pentru scripturistica si conferintiele invetiatoresci.

Andreiu Ghidiu m. p. protopopu

In urmare Ordinat. Venerat. Consist. din Caransebesiu dto 1/13 Martie 1884 Nr. 39 S. se escrie Concursu, pentru intregirea postului invetiatorescu din Comun'a *Gaiulu-micu*, ppresbiteratulu Ciacovei cottulu Temisiului cu terminu de alegere pana in *29. Aprile a. c. st. v.*

Emolumintele impreunate cu acestu postu sunt:

1) in bani gata 100 fl. 2) grau 20 meti si 16 meti cucurudiu. 3) Pentru scripturistica si fóia scolara 7 fl. 4) Pentru conferintia 5 fl. 5) 3 stângeni de paie 6) 4. jugere pamentu aretoriu. 7) 1/2 jugere de gradina. 8) Dela fiecare inmormentare la care va fi poftitu 20 cr. 9) Cortelu liberu de astadata cu 1 chilia inse in scurta cu 2 chilii si bucataria. Petitiile instruate in intielesulu stat. org. bis. adresate Comitetului parochialu din Gaiulu-micu sa se trimita oficiulu protopresbiteralu ort. romanu in Ciacova pana la *25 prile a. c. st. v.*

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu mine: Paulu Mulescu m. p. protopresbiteru si ases. consist.

Pentru renovarea bisericii gr. or. din *Maderatu*, Cottu Aradu prin acest'a se deschide concursu de licitatiune miauenda cu terminu pre *14/26 Aprile a. c.* deminétia lo 10 ore.

Doritorii de a intreprinde acestu lucru sunt poftiti a depune 10% ca vadiu dupa sum'a cuprinsa in preliminarulu de spese 5355 fl. 55 cr si a se presentá la terminulu defiptu in persóna pentru de a luá parte la licitatiunea minvenda.

Planulu, preliminarulu de spese impreuna cu conditiunile se potu vedé la subscrisulu presiedinte alu comitetului parochialu.

Maderatu la 29 Martie 1884.

Ioanu Morariu m. p. preotu si pres. com. par.

Pe bas'a dispușetiuinei consistoriale dto 15 Dec. 1883 Nr. 3348, se escrie concursu pentru deplinirea postului invetiatorescu la scôl'a gr. or. de fete din *Temisior'a*, in suburbiu Fabricu, pe langa urmatô-rele emoluminte anuali: 1) salariulu 320 fl. 2) cor-telu liberu in edificiulu scôlei, 3) 10 fl. pausialu des-crisu, si 12 metrii de lemne din cari se va incaldî scôl'a, si daca alés'a invetiatorésa va aratá sporiu bunu, atunci dupa impregiurari i se maresce salariulu totu 50 fl. pana la sum'a extrema de 500 fl.

Recurrentii pentru acestu postu au se-si subs-terna recursele sale adresate comitetului parochialu — la inspectorulu de scôle concerninte Iosifu Gradina-riu in Seciani p. u. Vinga pana in 21 Aprilu a. c. st. v. Diu'a alegerei se destina pe 6 Maiu a. c. st. v.

Dela recurente se recere: 1) atestatu cumca suntu nascute romane gr. or. 2) atestatu despre con-duit'a de pana acuma, 3) testimoniu despre absolve-rea preparandiei confesiunale romane, 4) testimoniu despre depunerea esamenului de cualificatiune si a limbei magiare, ér déca au fostu deja invetiatorésa — si despre sporiulu reportatu la statiunea unde au functionatu, dintre care cele ce pe langa limb'a mai-cei si cea magiara voru mai vorbi bine si limb'a ger-mana si vor scî propune si lucrulu de mana femeescu, vor fi preferite, avendu despre acést'a a aretá pana la alegere probe inaintea acestui comitetu parochialu.

Temisior'a in 12 Martiu 1884 st. v.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu mine: **Iosifu Grădinariu**, inspect. scol.

Se escrie pe vacant'a statiune invetiatorésca rom. gr. or. dela scôl'a noua din *Seleusia-Cighirelu*, cu ter-minulu de alegere pe 22 Aprilie st. v. (Duminec'a 3-a a Mironositoru) 1884.

Emolumintele sunt:

1. In bani gata 250 fl. v. a. adeca dóue sute cincidieci florini v. a.

2. Unu patrariu pamentu; trei lantie aratoriu, éra unulu fenatiu.

3. Cuartiru cu gradina si cânepisce.

4. Pe langa carausiz, diurna din cassad'a stei biserici la tôte conferintiele si intrunirile invetia-toresci.

5. Dela immormentari mari 60 cr. dela cele cu liturgia 1 fl. dela immormentari mici 40 cr. dela cei miseri nimicu.

6. Pentru incaldítulu scôlei si invetiatoriului 8° (optu) orgii de lemne.

Dela recurinti se recere:

a) Se fie preparandi absoluti cu testimoniu de cualificatiune, precum si din limb'a magiara.

b) cei ce se pricepu la note voru fi prefriti.

c) Dela acei individi cari au fostu deja in func-tiune se recere atestatu de moralitate dela oficiulu parochialu, vidinatu de inspectorele concerninte si se-si trimita recursele lorului Inspectoru cercualu de scôle Florianu Montia in Sicula per Borosineu, apoi in vreo Dumineca ori serbatóre a se presentá in biserica, pentru a-si aretá desteritatea in cantu si tipicu.

Seleusiu-Cighirelu la 11 Martiu st. v. 1884.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu mine: **Ftoriann Montia** m. p. insp. cer.

Conformu decisului Consistorialu Dto 21 De-cembre 1883 Nr. 846. B. se escrie prin acést'a con-cursu pentru deplinirea postului de capelanu pre langa nepotinciosulu parochu Georgiu Tatuca din parochi'a de clas'a II in comun'a bisericesca *Iablanitia* protopresbiteratulu Mehadieci, dieces'a Caransebesiu-lui, cu terminu de alegere pre 29 Aprilie 1884.

Emolumintele impreunate cu acestu postu sunt:

A treia parte

a) Din sesiunea parochiala de 64 jugere.

b) Din salariulu anualu de 100 fl. v. a.

c) Din tôte celelalte venituri parochiale.

Doritorii de a ocupá acestu postu au a tramite recursele lorului instruite in intielesulu § 13 din sta-tutulu nostru organicu bisericescu, comitetului pa-rochialu gr. or. din Iablonitia, la adres'a P. O. D. Protopresbiteru districtualu pana la terminulu sus aratatu.

Iablanitia in 18 Martiu 1884.

Comitetulu parochialu.

In intielegere cu mine: **Mihailu Popovicin** m. p. protop.

In urmarea decisului Ven. Consistoriu Oradanu de dato 27 Februaru Nr. 172 B. a. c. pentru de-plinirea definitiva a parochiei de a III-a clasa *Seu-cani*, ce se afla in protopresbiteratulu nou arondatu alu Beinsului, se escrie concursu pe langa emolu-mintele urmatórie:

1.] Din cas'a parochiala cu 3 chilii, intravila-nulu si estravilanulu 12 holde cumperatu pentru in-tregirea beneficiilor parochiale, unu venitu de 200 fl.

2.] Din pamentulu vechiu parochialu 12 holde — unu venitu de 150 fl.

3.] Din 20 dile de plugu — unu venitu de 20 fl.

4.] Din 80 dile cu man'a — unu venitu 16 fl.

5.] Din immormentari mari si mici 40 fl.

6.] Din cununii, masluri, festanii si alte acci-dentie unu venitu 22 fl. sum'a 448 fl.

Doritori de a ocupá acést'a parochia — suntu avisati a-si substerne recursele instruate conformu dispușetiuniloru stat. org. la adres'a Comitetului pa-rochialu — subscrisului Protopresbiteru pana 29 Aprilie v. a. c. cându se va tiené si alegerea.

Datu in Siedinti'a Comitetului paroch. tienuta Seucani la 16. Martiu 1884.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu mine: **Elia Moga** m. p. protopresbiteru

In conformitate cu decisulu Venerabilului Con-sistoriu diecesanu alu Caransebesiului din 2 Martiu a. c. Nr. 57 B. se escrie concursu pentru ocuparea postului de capelanu in parochi'a de clas'a III din comun'a *Chernecea*, protopresbiteratulu gr. or. rom. al Oravitii, cu terminu de concurare pana inclusive 22 Aprilie a. c. st. vechiu, in care di va fi si alegerea.

Emolumintele impreunate cu acestu postu sunt:

b). O sesiune parochiala completa.

b) Dela 70 familii cate 1 fl. v. a. ca venitu stolaru; la acést'a sunt a se mai computá si veni-tele accidentale.

Doritorii de a concurá la acest postu au a-si tramite suplicele de concurs, instruate conform sta-tutulu organicu si adresate comitetului parochialu, P. O. D. Andreiu Ghidiu protopresbiteru in Oravicza pana la terminulu sus indicatu.

Chernecea, in 18/30 Martiu 1884.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu mine: **Andreiu Ghidiu** m. p. protopopu